

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk,
hogy

RÓZSA JÁNOS

költő,

„Egyszer,
egy csöndes hajnalon,
amikor
halk kopogtatás
lész az ablakon;
galambesőrök koccanása
az üvegen...
Üzenet, hogy vége.
Úram! En elhiszem.”

(Rózsa János, 2003)

a legdrágább fiú, testvér és apa, a Bálint Sándor Művelődési Ház kiváló népművelője,
a Szegedi Írók Társasága helyettes titkára, sokunk kedves barátja, kollégája és tagtársa
gyógyíthatatlan betegség következtében, súlyos szenvedések után

2003. július 30-án, életének 55. évében

viszaadta lelkét a Teremtőnek.

Utolsó útjára **2003. augusztus 15-én, pénteken 11 órakor** kísérik hamvait
a Dugonics temető ravatalozójából (Szeged, Rózsa u. 18.) a református egyház szertartása szerint.

Kérjük a temetésre érkezőket, hogy kegyeletüket egy-egy szál virággal róják le!

Emberi nagyságának, csodálatos lelkének – mely mindig tele volt szeretettel –

– emlékét mindig megőrizzük:

„...minden percünkben
tudnunk kellett
programozott a sejtihalál
bennünk az élet
és a megváltó halál...”

(Rózsa János, 2002)

a gyászoló család,

a Bartók Béla Művelődési Központ, a Bálint Sándor Művelődési Ház,
a Szegedi Írók Társasága, a Fiatal Szegedi Írók Köre, a Bába Kiadó,
a Vántus István Társaság, a Közgyűjteményi és Közművelődési
Dolgozók Szakszervezete és a Csongrád Megyei Népművelők Egyesülete.